

stinus, sanctus Hieronymus, & sanctus Hilarius docent, Christo maximè propriè conuenit quod sequitur, Me expectant iusti, donec retribuas mihi: omnes enim iusti, & qui mortui fuerant ab origine Mundi, & qui viuebant in carne, vt Apostoli, aliiq̃ue fideles discipuli; expectabant maximo desiderio Christũ resurgẽtem, & debita retributione gloriæ exaltatum; quia ex plenitudine gloriæ eius omnes accepturi erant: nam quemadmodum dicit S. Ioannes cap. 7. Nondum erat spiritus datus, quia nondum Iesus erat glorificatus: sic etiam dicere possumus, nondum animæ Sanctorum ex carcere Limbi ad Regna cælorum ascenderant, quia Rex gloriæ Christus in gloriam suam nondum introierat. Ex hebræo aliqui vertunt, Me coronat iusti, pro me expectant, sed vox, cathar, non solum coronare, sed etiam expectare, & sustinere significat, vt perspicuum est ex cap. 36. Iob. vers. 2. nam quod legimus, Sustine me, in hebræo est, cather li.

כתיב
כתיב

PSALMVS CXLII.

Titulus, & Argumentum.

Psalmus Dauid, quando eum filius suus persequebatur.

IN hebræo solum habetur, Psalmus Dauid, cetera verba explicandi argumenti gratia Septuaginta Interpretes addiderunt, vt sanctus Hilarius affirmat. Quamuis autem Patres Latini hunc Psalmum exponant de passione Christi, quem quasi altarium Dauidem persequebatur Iudas, vt abser Absalon secundum Augustinum, vel populus Iudaicus secundum Gregorium: tamen dubitari non debet, quin ad literam exponi possit ac ipso Dauid, qui persecutionem Absalonis, peccati sui esse agnoscens, peccata sua deplorat, & misericordiam à Deo postulat. Et enim Ecclesia Catholica hunc Psalmum inter septem Pœnitentiales nomenat, quia prescribit Dauid exemplo suo for-

mam precandi veris pœnitentibus, atque hunc sensum persequitur S. Ioannes Chrysostomus.

EXPLICAT. PSAL. CXLII.

Domine exaudi orationem meam, Auribus percipe obsecrationem meam in veritate tua: exaudi me in tua iustitia.

Postulat initio Psalmi Dauid exaudiri in veritate, & in iustitia, & non explicat, in qua petitione exaudiri velit, quia præsupponit, Deum intelligere, peti à se remissionem culpæ commissæ, ob quam puniebatur, Intelligebat autem Deus hoc eum petere, & in hoc exaudiri velle, tum quia videbat desiderium cordis eius, tum etiam fortasse ex gemitu, & suspiriis veræ contritionis. Sic enim S. Maria Magdalena nõ legitur postulasse verbis remissionem peccati; sed ex lacrymis, quibus pedes Domini rigabat, intellexit Dominus quid peteret, & ait, Remittuntur tibi peccata tua. Ergo corde contrito Dauid, & interno gemitu petens culpæ remissionem dicit, Domine exaudi orationem meam, quam tu benè intelligis, quæ sit: & id ipsum repetens addit, Auribus percipe obsecrationem meam, in veritate tua. i. iuxta fidelitatem tuam, qua seruas promissa tua de remissione pœnitentibus danda. Quod ipsum iterum repetit, cum addit, Exaudi me in tua iustitia, vbi per iustitiam intelligit fidelitatem, quæ est pars iustitiæ, quam paulò antè veritatem vocauit, S. Ioannes Chrysostomus intelligit per iustitiam, benignitatem, qua vitur Deus erga veros pœnitentes: idè enim notat, Prophetam non dixisse, Exaudi me in iustitia, sed, in tua iustitia, qua videlicet vt soles erga pœnitentes, quæ non tam iustitia, quàm ineffabilis benignitas est. Siquidem Deus vbi viderit pœnitentiam, vbi audierit confessionem, continuo indulget offensas. Dic tu prior, inquit per Isaiã cap. 43. iniquitates tuas, vt iustificeris. Iudices homines querant confessionem Rei, vt eum damuent. Deus querit, vt absoluat.

Deus